

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סה עמוד א

- א] היכן זרקו את הדם על המזבח, והאם דם שנשפך על רצפת העזרה כשר לעבודת זריקה ? ?
- ב] האם מותר להדיח את רצפת העזרה בשבת ?
- ג] החולב בהמה, המחבץ, המגבן והרודה חלות דבר משום מה חייבים ?
- ד] מהו "דם התמצית", והאם כשר לזריקה, והאם האוכלו חייב כרת ?
- ה] לר' יהודה, מדוע הכהן היה ממלא כוס מן הדם שעל רצפת העזרה וזרקו על גבי המזבח ?

- א] הזריקה: על קיר המזבח במקום שהיסוד תחתיו. והיינו צדו המערבי, וצדו הצפוני. וכן אמה אחת במזרח סמוך לצפון, ואמה אחת בדרום סמוך למערב. נשפך: נשפך מצואר הבהמה, פסול לזריקה. נתקבל הדם בכלי ונשפך, כשר לזריקה.
- ב] ר' אליעזר: אסור מן התורה, כיון שמשוה בכך את פני הקרקע, וחייב משום בונה. חכמים: מותר, שהדחת רצפה אינה אלא שבות, ואין שבות במקדש. ר' נתן: אסור. ואף שאינו אלא שבות, לא התירו שבות שאינה לצורך העבודה.
- ג] החולב, חייב משום מפרק. המחבץ ומעמיד החלב ועושה חביצין חייב משום בורר. המגבן, משום בונה. הרודה חלות, לר' אליעזר משום קוצר. ולחכמים, אסור מדרבנן.
- ד] דם התמצית היינו דם השותת לאחר שפסק קילוח דם הנפש. זריקה: פסול לזריקה, כיון שרק דם שהנפש יוצאת בו ["דם הנפש"] מכפר. אכילה: לר' יהודה, חייב כרת. לחכמים, אסור בלאו ולא בכרת, כיון שאינו דם הנפש.
- ה] שמא נשפך דם אחד הפסחים לאחר שנתקבל בכלי, אך קודם זריקה. ועל ידי דם זה שנאסף ומעורב מדם כל הקרבנות מכשירו. ואין לחשוש שנשפך דמו מצואר הבהמה לרצפה ופסול, שכהנים זריזים הם. ואף שרוב הדם הוא דם התמצית הפסול לזריקה, אין דם מבטל דם. ודי בטיפה אחת מדם הנפש שנשפכה להכשיר.